HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גלגל מעלה. בעלמא הוא מדלבנן שמסת חיותן ככלי ומסמכוה רבנן לקרקע: **הכא נמי מעלה.** בעלמא הוא לחין זריעה לתרומה ומסורין מלאכול: **תניא.** לעבוד רבנן[ס] מעלה בקדשים לפילו מדאוורייתא: **בקדשים נמ.** מס טומאה דבא כפרה היא כגון זב וזבה ויולדת: **והכשר.** כל טהור יאכל וגו' וי"ו יתירה לרבות עניס וגבוה של קודש לטומאה וקלי מלעיל והכשר אבר יגע בכל טמא נמ יאכל והכשר: **לימטויי ניהו.** בתמיה. הלי נמו מוכל נינהו: **מתני' אלו דברים שאדם יולא בהן ידי חובתו.** משום חומא מלה בלילה לשחוא שהוא ממוייב לאכול מלה כדכתיב (שמות יב) בערב תאכלו מלות: **שיבולת שועל.** מגיי"ס שיבולת שלה עשוי כזנב שועל: **שיפון.** שיגל"ס: **יוגלין בדמאי.** חבואה הנלקחת מעם הארץ והיא נקראת דמאי ספק עישרה ספק לא עישרה וחייבו חכמים להפריש מעשרותיה מספק ומס אכל מלה ממנה ולא הפריש מעשר ממנה יגל: **ובמעשר ראשון.** של לויס: **שנטלה תרומתו.** תרומת מעשר לכהן ומכהן ואילך המעשר מותר לזרים: **והלכנים בחלה ובתרומה.** אבל ישראל בתרומה לא כדליף לקמן [ע"ב] לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מלות מי שאינו מוהר על חימוצו אלא משום חמץ אתה יולא בו ידי חובה אבל זה שאסור מחמת חימוץ אלא שאין באין לידי חימוץ: **ולא במעשר שני.** חון לירושלים: **עשאן לעלמו.** לאס תודה ונזיר: **אין יולא בהן.** ואפילו לא שהט הזבח עליהן ולא קרא אס עליהן אלא שעשאן לעלמו כן וטעמא מפרש בגמ' [לא.]: **למכור בשוק.** לצורכי לאמי תודה ונזירות יולא בהן אס לא מכר להן וטעמא מפרש בגמרא [לא.]: **גמ' מין חיטין.** לעניו תרומה לחין תורמין ממין על שאינו מינו ותורמין חיטין על כוסמין: **דיסרא.** שיגל"ס: **גולבי.** מיספילט"ס בלע"ז: **שבילי שעלא.** מגיי"ס. תעלא תרגום של שועל: **דברים הבאין לידי חימוץ אדם יולא בהן.** משום מלה אס עשאן מלה: חורז ודוחן אין עושין ממך ממממינין אותן מקריחין: **אוסר בחורו ודוחן.** לאכול בימי הפסח. יש מפרשים למנחות משום דכל המנחות בחוח ושיבוש הוא לחין ממחה בלא מלה אלא שעורים [וכן] מנחת סוטה ופסיטא דדוחן לא מקרבי טוחמה (שמות כט) סולת חטים תעשה אותם חון ממנחת העומר שאינה בחה מלא שעורין ומאן פליג עליה דרבי יוחנן בחה ומי מתיר: **שקרוב לחימוץ.** מלמא בא לידי חימוץ ולדידיה יולאין בו משום מלה: **חמץ גמור לא הוי.** ונפקא מינה לחין עגום כרת ואס אכלו בשוגג אין מביא קרבן: **קרמים.** מפרש לקמיה: **חייבא בחלה.** למין דגן הוי ומ"ג לחלה לאס כתיב בה וגמר לאס לאס מלאס עוני במנחות בפרק רבי ישמעאל (דף ע:) מורז[א] נמי לאס הוא: **שילניתא.** קלא שקורין נייל"ס בלע"ז עגול הוא כעין דוחן ושמור. ליטמא מחיינין שטמאי מדרבנ"ס ומטמא בטיפון: **כלניתא.** מק' בלע"ז: **ניין ושמח.** ללא נמן בה מיס: **אין חייבין על חימולו כרת.** למי פירות אין מחמיצין כלאכול [ע"ב]: **מלה עשירה.** ורחמנא אמר לאס עוני [לעיל טז]: **שהאהו וגמעו.** לשון לאס למין דגן קאי ומשמעינן דגמיעה בלאילה לחייבו: **האהו.** דישטנפלי"ל בלע"ז. שהאהו במיס: **אין אדם יולא בה ידי חובתו.** ללאו דרך אכילה קאכיל ליה: **למאי**

כוסמין מין חיטין שיבולת שועל ושיפון מין שעורין. רש"י פירש לעניו לחין תורמין ממין על שאין מינו ור"י אומר דבמנחות בפרק ר' ישמעאל (דף ע.) מוכח דהדיא דבריהם לעניו חלה מיתני'[א] יש מקשין לתנו במסכת חלה (פ"ד מ"ב) החיטה אינה מצטרפת עם הכל חוץ מן הכוסמין והשעורין מצטרפין עם הכל חוץ מן החיטין אלמא כוסמין בהדי שעורין שפיר דמי ואומר ר"י דכוסמין מין חיטין כלומר אף מין חיטין וכל שכן מין שעורין שיבולת שועל ושיפון מין שעורין ולא מין חטין והא דתניא התם גריס במסכת תמורה דברים מייצין בחלה החיטין והשעורין והכוסמין ושיבולת שועל ושיפון הרי אלו מייצין בחלה ומצטרפין זה עם זה אומר ר"י דמסתי גירוסלמי כתן נגמון וכתן נגלול פי' נגמון שכל אחת ואחת נעשה עיסה בפני עלמה ואמר כן נגבו ונתאבנו יחד התם ודלמי אין מצטרפין כולה אלא כמו שמפורשין בגלול שכל הקמחים גילוסים יחד ועשו מהן עיסה בהסיג כולה מצטרפים לחשבינן כולה כאחד:

ומי

גמרא אלא מעלה. עיין מעשה למלך פ"ג מהלכות חמץ ומצה הלכה ו מהלכות פסולי המוקדשין:

א] רש"י ד"ה מיבא בחלה וכו' חוכ גמי לחם הום. ס"ל קרמים גמי לחם הום:

אביינ"א. שיבולת-שועל. שייגל"א. שיפון. אישפילט"א. כוסמת. אביינ"א. שיבולת-שועל. נייל"א. קצה (צמח). אישדרניל"א. עשב בר הצומח בשדות שיפון. מק' [מ"ק]. פרג. דישטינפרי"ר. להשרות.

והכשר לרבות את העצים ולבונה. והכשר יתירה הוא להא דיליף דקרא והכשר מטמעט לרבות עניס ולבונה לקבל טומאת אוכלין (חולין לה:) לטומאת עלמן, למיכא הקודש מכשרתם לשויכו אוכלא ופ"ע דהני לאו בני מילה נינהו (זבחים לד.) דעני המערכה מקבלים טומאה, מדרבנן היא משום מיכא הקודש וקרא אמקבת בעלמא דהא עניס בעלמא לא מקבלי טומאה (מנחות כא. וקב: וחולין לג.). **כוסמין** מין חיטין. לעניו חלה ליפטרין, כדמיניו במסכת חלה החיטין אין מצטרפין עם הכל אוכ מן הכוסמין, השעורים מצטרפין עם הכל אוכ מן החיטין (מנחות ע:). **דדדקי.** כתורים שלא הגיעו לסברל (שבת קמה:).

1. וְהִבְדַּלְתָּ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכֶל טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבְּשָׂר כָּל טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר: ויקרא ז יט
2. לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: דברים טז ג

א. דמצטרפי להשלים זה עם זה כשיעור, [אבל לעניו תרומה לא מצטרפין]. מוס' ר"פ.

אלא מעלה עשו בהן, דאע"ג דהן בכלי והן בתוך המעין נקראים חיים, וכי האי גונא בחולין לא מדשמו, דכתיב אך מעין ובור מקוה מים יהא טהור, והכא במי חטאת כיון שהן בכלי מיטמאין ואין חבורן במעין ק) מטהרן. הנה מעלה. **רב שימי אמר מהא** טבל ועלה אוכל במעשר, העריב שמשו אוכל בתרומה ב), אמאי בעי הערב שמש והא טהור הוא, אלא מעלה. **רב אשי** אמר מהא, והכשר לרבות עצים ולבונה, עצים ולבונה בני קבולי טומאה נינהו, אלא מעלה עשו, הכא נמי מעלה עשו. **מתני'** אלו **דברים שאדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח בחטים בשעורים** כו'. הני אין אבל אורז ודוחן אם יעשה מהן מצה אינו יוצא בהן ידי מצה מדאורייתא, מנא לן. ופשטינן ליה

קיב א מיי' פ"ג מהל' מעשר שני הל' ד סמג לאוין לסד:
קיג ב מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ג סמג לאוין רמז:
קיד ג מיי' פ"ו מהל' תימורי מזבח הלכה ח:
קטו ד מיי' פ"ה מהל' מו"מ הל' ג ופ"ו מהלכה ד סמג לאוין עט טוש"ע ח"מ סי' שכג סעיף ג:
קטז ה מיי' שם ופ"ו מהל' פיסולי המוקדשין הלכה ג טוש"ע יו"ד סי' שכד סעיף ג:
קיז ו ז מיי' פ"ה מהל' מו"מ הל' ג ופ"ו מהלכה ה סמג לאוין עט טוש"ע ח"מ סימן תמב סעיף ג:
ח [מיי' פ"ל מהל' ממץ ומלה הל' ג]: